

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 7C/197/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114215476
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Laura Žideková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2019:1114215476.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Laurou Židekovou v spore žalobcu: D. B., N.. XX. XX. XXXX, A. T. XXXX, XXX XX Č., zastúpený: JUDr. Ladislav Ščury, advokát, so sídlom Mierová 1725, 022 01 Čadca, IČO: 33 916 071, proti žalovanému: ISONZO, a. s., so sídlom Hattalova 12/C, 83103 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, o zrušenie rozhodcovského rozsudku, takto

r o z h o d o l :

I. Súd z r u š u j e Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a. s., sp. zn. IA-C/0214/1973 zo dňa 07. 04. 2014.

II. Žalobu v časti o vrátenie veci na ďalšie konanie a rozhodnutie rozhodcovskému súdu z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

IV. Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Čadca súdny poplatok za žalobu v sume 331,50 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 28. 04. 2014 sa žalobca domáhal zrušenia Rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu pri Rozhodcovská arbitrážna a mediačná, a. s., sp. zn. IA-C/0214/1973 zo dňa 07. 04. 2014 a vrátenia veci tomuto na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň žiadal, aby súd odložil vykonateľnosť Rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu pri Rozhodcovská arbitrážna a mediačná, a. s., sp. zn. IA-C/0214/1973 zo dňa 07. 04. 2014 do právoplatného skončenia tohto konania. V žalobe uviedol, že dňa 24. 04. 2014 mu bol doručený Rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu sp. zn. IA-C/0214/1973 zo dňa 07. 04. 2014, ktorým bolo rozhodnuté, že je povinný žalobcovi zaplatiť istinu vo výške 1.972,85 €, úrok vo výške 24,50 % ročne zo sumy 1.972,85 € od 02. 01. 2014 do zaplatenia istiny, úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 1.972,85 € od 02. 01. 2014 do zaplatenia istiny, sumu dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 01. 01. 2014 vo výške 1.544,38 €, náhradu poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 175,86 €, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Predmetný rozsudok pokladá za nezákonný. Žalobu opiera o ustanovenie § 40, ods. 1, písm. c), g), j) Zákona č. 244/2002 Z. z., pretože s rozsudkom nesúhlasí, popiera platnosť rozhodcovskej zmluvy, pretože táto nebola z jeho strany uzatvorená, a pokiaľ sa jedná o Všeobecné obchodné podmienky, s týmito nebol pri uzatvorení zmluvy o úvere oboznámený a ani mu neboli doručené spolu so žalobou. Prvý z dôvodov podanej žaloby je fakt, že sa domáha zrušenia rozhodcovského rozsudku tým, že namieta platnosť rozhodcovskej doložky. Takúto rozhodcovskú doložku je možné považovať za neprimeranú zmluvnú podmienku podľa § 53, ods. 1 Občianskeho zákonníka. Takéto dojednanie dosahuje intenzitu hrubého nepomeru práv a povinností v neprospech spotrebiteľa. Absolútne neplatná neprijateľná rozhodcovská doložka spôsobuje, že spotrebiteľ ňou nie je viazaný. Dojednanie rozhodcovskej doložky a následné konanie

pred rozhodcom viedli vo svojich dôsledkoch k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana. Ak je rozhodcovská doložka v spotrebiteľskej zmluve dohodnutá tak, že umožňuje obrátiť sa pri riešení sporu iba na rozhodcovský súd, je takéto ustanovenie považované za neprijateľnú podmienku. Podľa judikatúry Súdneho dvora ES sa vyžaduje, aby súd, na ktorý je podaná žaloba o zrušenie rozhodcovského rozhodnutia, posúdil neplatnosť rozhodcovskej zmluvy a zrušil toto rozhodnutie z dôvodu, že uvedená zmluva obsahuje nekalú podmienku. Druhým dôvodom podanej žaloby je skutočnosť, že bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania. Ako účastník konania nemal možnosť vyjadriť sa ku skutočnostiam a dôkazom, nemal právo podať žalobnú odpoveď, resp. nemal právo podávať v konaní námietky, právo navrhnúť dôkaz atď. Tretím dôvodom je, že boli porušené všeobecné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa. Právna úprava je upravená v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Predmetnou žalobou popiera i platnosť rozhodcovskej zmluvy, pretože táto nebola z jeho strany uzatvorená, nakoľko sa jedná o všeobecné obchodné podmienky, s ktorými navyše pri uzatvorení zmluvy nebol oboznámený. Uzatvorenú zmluvu so žalobcom pokladá za spotrebiteľskú v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, a preto požíva právnu ochranu pred neoprávnenými nárokmi žalobcu v tejto veci. Ako žalovaný nesúhlasí s výškou úrokov 24,50 % zo zostatku nesplatenej istiny žalobcom. Tieto považuje za neprimerane vysoké, pričom sú v rozpore so Zákonom o ochrane spotrebiteľa, Občianskym zákonníkom, ako aj Nariadením Vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže úroková sadzba pre občianskoprávne konanie je stanovená na 5,25 %.

2. Okresný súd Čadca Uznesením sp. zn. 7C/197/2014 zo dňa 30. 09. 2014 odložil vykonateľnosť Rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovskej arbitrážnej a mediačnej, a. s., sp. zn. IA-C/0214/1973 zo dňa 07. 04. 2014 voči žalobcovi až do právoplatného skončenia konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku vedeného na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 7C/197/2014. Krajský súd v Žiline Uznesením č. k. 11Co/240/2015 - 78 zo dňa 09. 07. 2015 Uznesenie Okresného súdu Čadca č. k. 7C/197/2014 - 40 zo dňa 30. 09. 2014 potvrdil. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 15. 02. 2016.

3. Pôvodný žalovaný Poštová banka, a. s. sa k žalobe, ktorá mu bola doručená dňa 23. 10. 2014, písomne nevyjadril. Obranu voči žalobe uviedol len v odvolaní proti Uzneseniu Okresného súdu Čadca sp. zn. 7C/197/2014 - 14 zo dňa 30. 09. 2014, v ktorom okrem iného uviedol, že žalobca nijakým spôsobom nepreukázal, v čom spočíva neplatnosť rozhodcovskej doložky. Žalobca nijakým spôsobom neuviedol, v čom spočíva hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, ako aj zdôvodnenie svojich pochybností o objektívnosti a nestrannosti rozhodcovského procesu, t. j. neopísal konkrétne skutočnosti, ktoré by mali za následok priaznivejšie rozhodnutie v konaní pred všeobecným súdom oproti rozhodnutiu SRS RAM. Rozhodcovské konanie pred SRS RAM je zákonný spôsob riešenia sporov a jeho pravidlá sú stanovené tak, aby zodpovedali pravidlám spravodlivého procesu. Právna úprava rozhodcovského konania v ZRK, ako aj RP RAM, garantujú spravodlivé konanie v rozhodcovskom konaní. Rozhodcovské konanie pred SRS RAM nezavaruje spotrebiteľovi možnosti efektívne sa domôcť ochrany poskytovanej právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. Neexistuje žiadny relevantný dôvod, prečo by rozhodcovská doložka mala spôsobovať značný nepomer v právach a povinnostiach žalobcu a žalovaného v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Žalobca ani žiadny takýto konkrétny relevantný dôvod neuviedol. RP RAM garantuje rovnaké právo všetkým účastníkom konania vyjadriť sa k prejednávanej veci. V danom prípade dňa 14. 03. 2014 bola žalobcovi zo strany SRS RAM doručená Výzva zo dňa 05. 03. 2014 na podanie žalobnej odpovede. V tejto výzve bol žalobca vyzvaný na doručenie žalobnej odpovede ku všetkým skutočnostiam a návrhom uvedeným v žalobe a bol poučený o ďalšom postupe, ak neoznámí svoju žalobnú odpoveď a ak nepredložil listiny alebo predmety. Žalovaný v súdom stanovenej lehote neoznámil svoju žalobnú odpoveď, preto súd pokračoval v danom konaní. Z uvedeného je zrejmé, že v danom prípade nedošlo k žiadnemu porušeniu práv žalobcu v rozhodcovskom konaní, pokiaľ ide o jeho právo vyjadriť sa k prejednávanej veci. Treba zdôrazniť, že žalobca nepopiera, že žalobcovi bol poskytnutý úver na základe Zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 25. 05. 2011. Cieľom žaloby je dosiahnuť, aby žalobca nemusel plniť na základe rozhodcovského rozsudku svoje splatné záväzky vyplývajúce z úverovej zmluvy. Cieľom ustanovení na ochranu spotrebiteľa však nie je, aby spotrebiteľ nemusel plniť svoje záväzky. Ak by vo veci rozhodoval všeobecný súd, takisto by vyhovel žalobe žalovaného na úhradu sumy nesplateného úveru z úverovej zmluvy s príslušenstvom. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca neuviedol a nepreukázal žiadnu relevantnú skutočnosť, ktorá by potvrdzovala, že došlo k porušeniu rovnosti účastníkov rozhodcovského konania, teda neuniesol bremeno tvrdenia a ani dôkazné bremeno, že pri rozhodovaní SRS RAM bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského

konania. Naopak, z rozhodcovského rozsudku jednoznačne vyplýva, že SRS RAM aplikoval ustanovenia právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľov.

4. Vzhľadom k tomu, že na majetok úpadcu - žalobcu bol Uznesením Okresného súdu Žilina č. k. 1K/23/2014 - 225 zo dňa 20. 10. 2014 vyhlásený konkurz, konanie bolo v zmysle § 47 Zákona č. 7/2005 Z. z. prerušené, nakoľko správca konkurznej podstaty nepodal návrh na pokračovanie konania. Následne, Okresný súd Žilina Uznesením č. k. 1K/23/2014 - 416 zo dňa 19. 03. 2019 zrušil konkurz na majetok úpadcu - žalobcu po splnení konečného rozvrhu výťažku, preto súd v konaní pokračoval.

5. Okresný súd Čadca Uznesením č. k. 7C/197/2014 - 135 zo dňa 30. 05. 2019 vyhovel návrhu žalovaného na vstup obchodnej spoločnosti ISONZO, a. s. namiesto žalovaného z dôvodu, že v priebehu konania postúpil pôvodný žalobca pohľadávku - istinu, na úhradu ktorej bol žalovaný (v tomto spore žalobca) zaviazaný rozhodcovským rozsudkom spolu s príslušenstvom, všetkými právami, povinnosťami a zabezpečeniami, ktoré boli s pohľadávkou spojené, ktorého zrušenia sa domáha žalobca v tomto konaní, titulom Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 19. 11. 2014.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalovaný, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie doručené fikciou doručenia v zmysle § 111, ods. 3 v spojení s § 106, ods. 1, písm. b) Zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Vzhľadom na uvedené súd vec prejednal v neprítomnosti žalovaného a vo veci rozhodol.

7. Žalobca na pojednávaní uviedol, že pri uzatváraní zmluvy o úvere ho nikto neinformoval o tom, že uzatvára aj rozhodcovskú doložku. Nikto mu rozhodcovskú zmluvu alebo rozhodcovskú doložku, resp. rozhodcovské konanie, nespomínal. Pri uzatváraní zmluvy podpisoval nejaké papiere, ale nepamätá si, aké. Keď zmluvu o úvere uzatváral, nevedel o tom, že je tam upravená aj rozhodcovská doložka a že podpisuje aj rozhodcovskú doložku. Požiadal o osobný bankrot, pretože mal veľké dlhy. Nepamätá si, či mu prišlo niečo z rozhodcovského súdu, aby sa vyjadril k žalobe. Nemá vedomosť o tom, že by bola vedená exekúcia ohľadom tejto pohľadávky.

8. Medzi stranami sporu nebolo sporné tvrdenie žalobcu vyplývajúce z listinných dôkazov v spise, že dňa 24. 04. 2014 mu bol doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý ho zaviazal na zaplatenie istiny vo výške 1.972,85 €, úroku vo výške 24,50 % ročne zo sumy 1.972,85 € od 02. 01. 2014 do zaplatenia istiny, úroku z omeškania 9 % ročne zo sumy 1.972,85 € od 02. 01. 2014 do zaplatenia istiny, sumy dlžných úrokov a úrokov z omeškania vyčíslených ku dňu 01. 01. 2014 vo výške 1.544,38 €, náhrady poplatku za rozhodcovské konanie vo výške 175,86 €, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozhodcovského rozsudku. Zo spisu Stáleho rozhodcovského súdu Rozhodcovská arbitrážna a mediačná, a. s. vyplýva, že Žaloba žalobcu: Poštová banka, a. s. voči žalovanému: D. B., o zaplatenie 1.972,85 € s príslušenstvom, bola rozhodcovskému súdu doručená dňa 28. 02. 2014. Dňa 05. 03. 2014 vyzval Stály rozhodcovský súd žalobcu (v rozhodcovskom konaní žalovaného) na podanie žalobnej odpovede, pričom výzva mu bola doručená dňa 14. 03. 2014. Následne dňa 07. 04. 2014 vydal rozhodcovský súd Rozhodcovský rozsudok sp. zn. IA-C/0214/1973, ktorý bol žalobcovi doručený dňa 24. 04. 2014. Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 30. 04. 2014 a vykonateľnosť dňa 04. 05. 2014.

9. Medzi stranami nebolo sporné ani tvrdenie žalobcu, že žalobca v rozhodcovskom konaní, v ktorom bol vydaný napadnutý rozhodcovský rozsudok ako jedna zo zmluvných strán úverového vzťahu, založeného Zmluvou o úvere zo dňa 10. 05. 2011, mal postavenie spotrebiteľa. Tento záver vyplýva aj z odôvodnenia napadnutého rozhodcovského rozsudku, podľa ktorého rozhodcovský súd na právny vzťah medzi stranami, založený predmetnou zmluvou o úvere, aplikoval Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov.

10. Podľa § 73 ods. 1 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní účinného od 01.01.2015 (ďalej len „Zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní“) ak nie je ďalej ustanovené inak, ustanovenia tohto zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa použijú aj na rozhodcovské konania, ktorých predmetom je spotrebiteľský spor začatý pred 1. januárom 2015. Právne účinky úkonov, ktoré boli urobené v rozhodcovskom konaní začatom pred 1. januárom 2015, zostávajú zachované.

Podľa § 73 ods. 2 veta prvá Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní na trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku, ktorá začala plynúť pred 1. januárom 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014; ustanovenie § 46 ods. 3 tým nie je dotknuté.

Podľa § 73 ods. 3 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva uzavretá pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

Podľa § 41 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „Zákon o rozhodcovskom konaní“) v znení účinnom do 31.12.2014, (tzn. v čase vydania a doručenia rozhodcovského rozsudku žalobcovi), žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Ak účastník rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku podľa § 36, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 45 ods. 1 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania sa môže žalobou podanou proti druhému účastníkovi na súde domáhať zrušenia rozhodcovského rozsudku, ak

- a) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nemal spôsobilosť uzavrieť spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu,
- b) účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania nebol riadne upovedomený o ustanovení rozhodcu alebo o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní alebo mu nebolo umožnené sa zúčastniť na spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní,
- c) rozhodcovským rozsudkom sa rozhodol spor, ktorý spotrebiteľská rozhodcovská zmluva nepredvídala, alebo sa ním rozhodlo o veci, ktorá je podľa tohto zákona vylúčená zo spotrebiteľského rozhodcovského konania,
- d) stály rozhodcovský súd nebol ustanovený v súlade s týmto zákonom, v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa nepostupovalo v súlade s ustanoveniami tohto zákona a uvedený nedostatok mohol mať vplyv na výsledok sporu,
- e) spotrebiteľská rozhodcovská zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 3 alebo je tu iný dôvod neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy,
- f) stály rozhodcovský súd nenariadil ústne pojednávanie, hoci spotrebiteľ jeho nariadenie navrhoval podľa § 34 ods. 2 a z okolností uvedených v návrhu na nariadenie ústneho pojednávania vyplývala potreba jeho nariadenia najmä z dôvodu, že bez ústneho pojednávania sa nebolo možné vysporiadať s tvrdeniami spotrebiteľa, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- g) v konaní nebol správne zistený skutkový stav tým, že stály rozhodcovský súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, nevykonal navrhované dôkazy alebo neumožnil spotrebiteľovi predložiť dôkazy, a toto pochybenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- h) vo veci rozhodoval zaujatý rozhodca,
- i) stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, a toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu,
- j) rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka spotrebiteľského rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je svojou povahou objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom,
- k) výkon rozhodcovského rozsudku by bol v rozpore s verejným poriadkom Slovenskej republiky,
- l) rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 46 ods. 1 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku možno podať v lehote troch mesiacov odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi spotrebiteľského rozhodcovského konania. Ak účastník spotrebiteľského rozhodcovského konania požiadal o opravu rozhodcovského rozsudku a rozhodcovský rozsudok bol opravený podľa § 42, lehota začína plynúť od doručenia rozhodnutia o oprave rozhodcovského rozsudku.

Podľa § 46 ods. 3 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ak bol podaný návrh na začatie exekúcie, môže spotrebiteľ žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku podať za podmienok podľa osobitného predpisu aj v exekúcii (§ 46 ods. 3 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01.01.2015).

Podľa § 3 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 4 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona o rozhodcovskom konaní rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 3 ods. 2 veta prvá Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí byť písomná, obsahovo a formálne oddelená od spotrebiteľskej zmluvy a nesmie obsahovať dojednania, ktoré nesúvisia so spotrebiteľským rozhodcovským konaním.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní spotrebiteľská rozhodcovská zmluva musí obsahovať a) identifikačné údaje zmluvných strán v rozsahu obchodné meno, sídlo, identifikačné číslo dodávateľa a meno, priezvisko, bydlisko spotrebiteľa, b) označenie spotrebiteľskej zmluvy alebo spotrebiteľských zmlúv, na spory z ktorých sa vzťahuje spotrebiteľská rozhodcovská zmluva, c) označenie stáleho rozhodcovského súdu s uvedením názvu a sídla, d) webové sídlo stáleho rozhodcovského súdu, na ktorom je zverejnený rokovací poriadok stáleho rozhodcovského súdu (ďalej len "rokovací poriadok"), ako aj aktuálne údaje podľa § 18 ods. 3 a adresu pre elektronickú komunikáciu a e) poučenie podľa vzoru uvedeného v prílohe č. 1.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinného do 31.05.2014, tzn. v čase dojednania rozhodcovskej doložky stranami (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojedanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

11. S účinnosťou od 01.01.2015 bol do slovenského právneho poriadku zavedený Zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Rozhodcovské rozsudky preto do 31.12.2014 vydávali výlučne rozhodcovské súdy zriadené podľa Zákona o rozhodcovskom konaní, ktoré jediné mali právomoc veci podané na rozhodcovské súdy rozhodovať podľa tohto zákona, a to bez ohľadu na to, či na jednej strane sporu bol spotrebiteľ alebo išlo o vzťah medzi podnikateľmi. Od 01.01.2015 rozhodcovské rozsudky začali vydávať v spotrebiteľských veciach rozhodcovské súdy, ktoré splnili podmienky podľa Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v konaniach podľa tohto nového zákona. Zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní v cit. prechodných ustanoveniach upravuje aplikáciu tohto nového zákona vo vzťahu k rozhodcovským konaniam, ktorých predmetom bol spotrebiteľský spor začatý pred 01.01.2015, ako aj trvanie a plynutie lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku vydaného podľa Zákona o rozhodcovskom konaní v spotrebiteľskej veci.

12. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení sa pre posúdenie platnosti (neplatnosti) predmetnej rozhodcovskej zmluvy použijú ustanovenia právnych predpisov účinných v čase jej uzatvorenia, t. j. Zákona o rozhodcovskom konaní, avšak na rozhodcovské konanie, ktoré sa začalo aj pred 1. januárom 2015, a ktorého predmetom je spotrebiteľský spor, sa použijú ustanovenia Zákona o

spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Z uvedeného vyplýva, že konania o zrušenie rozhodcovského rozsudku, predmetom ktorých je rozhodcovský spor, neskončené do 31.12.2014 sa nedokončia podľa Zákona o rozhodcovskom konaní, ale dokončia sa podľa nového Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, a iba rozhodcovskú zmluvu bude súd posudzovať podľa predpisov účinných v čase jej uzavretia. Vzhľadom na uvedené, súd pri prejednaní a rozhodnutí veci aplikoval ustanovenia Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a skúmal dôvody zrušenia rozhodcovského rozsudku v zmysle tejto platnej právnej úpravy.

13. V prvom rade sa súd zaoberal tým, či žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná v zákonnej prekluzívnej lehote. Rozhodcovský rozsudok v danom prípade bol vydaný dňa 07. 04. 2014 a žalobcovi doručený dňa 24. 4. 2014, tzn. ešte za účinnosti Zákona o rozhodcovskom konaní. Podľa cit. ust. § 41 ods. 1 Zákona o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31. 12. 2014, žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku bolo možné podať v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodcovského rozsudku účastníkovi rozhodcovského konania, ktorý podáva žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku. Podľa § 51 ods. 3 Zákona o rozhodcovskom konaní, ak tento zákon neustanovoval inak, na rozhodcovské konanie sa primerane vzťahovali ustanovenia všeobecného predpisu o konaní pred súdmi. Lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku žalobcovi teda začala plynúť dňa 25. 04. 2014 (deň nasledujúci po doručení rozsudku) a trvala 30 dní. Keďže 30. deň lehoty pripadol na sobotu (24. 04. 2014), lehota skočila najbližším pracovným dňom, ktorým bol pondelok 26. 05. 2014. Žaloba o zrušenie rozhodcovského rozsudku bola podaná na súde dňa 26. 05. 2014, teda v zákonnej lehote.

14. Vo vzťahu k trvaní lehoty na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku súd len poznamenáva, že aj v prípadoch, kedy lehota na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku začala plynúť pred 01. 01. 2015 a plynula aj po 01. 01. 2015 (čo nie je daný prípad), vychádzajúc z cit. ust. § 73 ods. 2 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní na trvanie tejto lehoty sa použijú predpisy účinné do 31. 12. 2014, tzn. dĺžka lehoty aj v týchto prípadoch je 30 dní, nie lehota troch mesiacov, ktorú ustanovuje v cit. § 46 ods. 1 Zákon o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní. Vzhľadom cit. ust. § 46 ods. 3 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorý upravuje osobitnú lehotu na podanie žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku v spotrebiteľských veciach v nadväznosti na začaté exekučné konanie súd len dodáva, že strany v konaní netvrdili, a súd vykonaným dokazovaním nezistil, že by v danom prípade žalovaný do 31. 03. 2015 podal návrh na začatie exekúcie na základe napadnutého rozhodcovského rozsudku.

15. Ako hlavný dôvod pre zrušenie napadnutého rozhodcovského rozsudku žalobca uviedol neplatnosť rozhodcovskej doložky ako neprijateľnej (nekalej) zmluvnej podmienky.

16. Podľa bodu 5. Zmluvy o úvere zo dňa 10. 05. 2011: "Zmluvné strany sa dohodli, že akékoľvek spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou v článku 10, II. časti Všeobecných obchodných podmienok..."

17. Podľa čl. 10 časti II. Všeobecných obchodných podmienok účinných od 01. 01. 2010 (ďalej len „Všeobecné obchodné podmienky“):

Bod 10.2.2. Banka a klient sa dohodli na rozhodcovskej doložke týkajúcej sa riešenia všetkých sporov, ktoré medzi nimi vzniknú z právnych vzťahov vzniknutých pri poskytovaní Služieb, Bankových produktov a/alebo vykonávaní Bankových obchodov, vrátane sporov o platnosť, výklad a zánik príslušnej zmluvy, a to v nasledovnom znení:

a) pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom Banka, predloží tento spor na prerokovanie a rozhodnutie Rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho Štatútu a Rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania,

b) pokiaľ bude v príslušnom spore žalobcom Klient, je oprávnený predložiť tento spor na prerokovanie a rozhodnutie Rozhodcovskému súdu, a to podľa jeho Štatútu a Rokovacieho poriadku, ktoré sú platné a účinné v čase začatia rozhodcovského konania.

Bod 10.2.3. Ak klient najneskôr pri uzavretí Bankového obchodu a/alebo Zmluvy nedoručí Banke písomné oznámenie, že s rozhodcovskou doložkou nesúhlasí, má sa za to, že ju prijal."

18. Podľa čl. 6 ods. Smernice Rady 93/13/EHS z 05. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (ďalej len „Smernica Rady 93/13/EHS“) členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok záväzná pre strany, ak je jej ďalšie existencia možná bez nekalých podmienok. Podľa čl. 2 písm. a) Smernice Rady 93/13/EHS „nekalé podmienky“ znamenajú zmluvné podmienky definované v čl. 3. Podľa čl. 3 ods. 1 a 3 Smernice Rady 93/13/EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmlúv, ku škode spotrebiteľa. Príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé. Podľa ods. 1 písm. q). Prílohy Smernice Rady 93/13/EHS za nekalé sa môžu považovať podmienky, ktorých zmyslom alebo účinkom je neposkytnúť spotrebiteľovi právo alebo mu brániť v uplatňovaní práva podať žalobu alebo podať akýkoľvek iný opravný prostriedok, najmä vyžadovať od spotrebiteľa, aby riešil spory neupravené právnymi ustanoveniami výhradne arbitrážou, nevhodne obmedzovať prístup k dôkazom alebo ukladať mu povinnosť dôkazného bremena, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, malo spočívať na inej zmluvnej strane.

19. Právna úprava práva Európskeho spoločenstva či už priamo aplikovateľného alebo subsidiárneho charakteru, ako aj samotné cit. ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka nevyklúčujú dojednanie rozhodcovskej doložky vo veciach spotrebiteľských zmlúv, teda dojednanie, že spory, ktoré vzniknú v určenom spotrebiteľskom zmluvnom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Naopak, právna úprava Európskeho spoločenstva predpokladá využitie zmluvného dojednania alternatívneho riešenia sporov, vrátane možnosti riešenia sporov rozhodcami aj v spotrebiteľských veciach. Úlohou vnútroštátneho súdu je však posúdiť v danom konkrétnom prípade, či rozhodcovská doložka v spotrebiteľskej veci je alebo nie je neprijateľnou (nekalou) podmienkou.

20. Súd preskúmal predmetnú rozhodcovskú doložku a dospel k záveru, že rozhodcovskú doložku v danom prípade je dôvodné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda za neplatnú. Žalobca si rozhodcu osobne nevyjednal a rozhodcovská doložka bola vopred naformulovaná v štandardnej formulárovej zmluve. Rozhodcovská doložka v danom prípade nebola oddelená od spotrebiteľskej úverovej zmluvy, ale je súčasťou vopred dodávateľom pripravenej formulárovej štandardnej spotrebiteľskej úverovej zmluvy, s odkazom na Všeobecné obchodné podmienky, s ktorými obsahovo a formálne splyva. Rozhodcovská doložka ako aj celá spotrebiteľská zmluva (vrátane Všeobecných obchodných podmienok) neboli individuálne dojednané, nakoľko žalobca nemohol ovplyvniť ich obsah. Nemal možnosť výberu a mohol ich len ako celok uzavrieť alebo odmietnuť. V prípade rozhodcovskej doložky sa teda nejedná o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Ani ustanovenie bodu 10.2.3. Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého ak klient najneskôr pri uzavretí zmluvy nedoručí banke písomné oznámenie, že s rozhodcovskou doložkou nesúhlasí, má sa za to, že ju prijal, nemôže nič zmeniť sa vyššie uvedenom závere, nakoľko aj toto ustanovenie ako súčasť rozhodcovskej doložky nebolo dojednané individuálne. Ak rozhodcovská zmluva v spotrebiteľskej veci nie je osobitne vyjednaná a vyplýva iba z textu štandardne vopred naformulovanej zmluvy, teda zo vzťahu nevyjednaného individuálne, bez vysvetlenia podstatných rozdielov medzi konaním pred štátnym súdom a rozhodcovským súdom spotrebiteľovi, je plne dôvodné predpokladať, že spotrebiteľ ako slabšia strana sporu si svoj osud v tak závažnej veci akou je prípadný neskorší rozhodcovský proces neuvvedomuje. Preto ak dodávateľ, ktorý je povinný vždy postupovať s odbornou starostlivosťou a ktorý má širokú informačnú povinnosť vo vzťahu k spotrebiteľovi, v rámci kontraktačného procesu spotrebiteľa neupozorní na uzatváranie rozhodcovskej zmluvy, nepoučí ho, a nedá mu priestor na rozhodnutie a voľbu, je zrejmé, že spotrebiteľ si nemôže ani uvedomiť dôsledky tejto rozhodcovskej zmluvy. Účelom rozhodcovskej zmluvy je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu zmluvných strán rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorú zmluvné strany takúto právomoc delegujú. Rozhodcovská doložka má preto osobitý význam, nakoľko v prípade sporu súkromná osoba rozhodne o právach a právom chránených záujmoch a povinnostiach zmluvných strán a založí nový kvalifikovaný záväzok z pôvodnej zmluvy. Vznik rozhodcovskej zmluvy si preto vyžaduje osobitné vyjednanie uzavrieť takúto rozhodcovskú zmluvu. Zo spôsobu uzavretia rozhodcovskej zmluvy v danom prípade ako obsahovej a formálnej súčasti štandardných vopred drobným písmom naformulovaných Všeobecných obchodných podmienok, bez ďalšieho, záver o upozornení žalobcu ako spotrebiteľa na uzatvorenie rozhodcovskej doložky a na jej význam a dôsledky nemožno vyvodíť. Bolo na žalovanom, aby v danom prípade, kedy rozhodcovská doložka

vyplýva iba z textu štandardne vopred naformulovanej zmluvy, v súlade s ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka preukázal, že rozhodcovská doložka ako zmluvná podmienka bola vyjednaná individuálne, čo žalovaný ničím nepreukázal. Žalobca práve naopak uviedol, že pri uzatváraní Zmluvy o úvere nebol upozornený na to, že súčasťou zmluvy je i rozhodcovská doložka, čo táto znamená a aké sú jej následky. Pri podpise Zmluvy o úvere vôbec nevedel, že podpisuje aj rozhodcovskú doložku.

21. Hoci sa predmetná rozhodcovská zmluva uzavretá pred 01. 01. 2015 spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia, teda Zákomom o rozhodcovskom konaní, súd dáva do pozornosti ust. § 3 ods. 2, 3 a 4 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, v ktorých zákonodarca požiadavky na osobitné vyjednanie rozhodcovskej zmluvy a povinnosť dodávateľa poučiť spotrebiteľa o jej význame a dôsledkoch už jasne výslovne zakotvil. Aj keď táto nová právna úprava sa výslovne na danú rozhodcovskú doložku nevzťahuje, súdu nič nebráni postupovať obdobne aj pred 01. 01. 2015. Z významu rozhodcovskej doložky, jej dôsledkoch a postavenia žalobcu ako slabšej strany ani čase pred 01. 01. 2015 nemožno vyvodit' iný záver, než že predpokladom prijateľnosti a platnosti rozhodcovskej doložky aj v tom čase bolo osobitné vyjednanie rozhodcovskej doložky a riadne poučenie spotrebiteľa, a pokiaľ tak dodávateľ nekonal, rozhodcovská doložka je neprijateľnou podmienkou, v dôsledku čoho je neplatná.

22. Predmetná rozhodcovská doložka je neprijateľná aj z dôvodu, že ak rozhodcovské konanie vyvolá dodávateľ, žalobca sa musí rozhodcovskému konaniu podrobiť, a tiež že miesto rozhodcovského konania si jednostranne stanovil dodávateľ, pričom neprihliadal na geografickú vzdialenosť sídla rozhodcu a miestne príslušného súdu žalobcu ako spotrebiteľa.

23. Súd poukazuje na stanovisko schválené 27. 09. 2010 na spoločnom rokovaní občianskoprávneho a obchodného kolégia Krajského súdu v Prešove, v ktorom sa okrem iného uvádza: „Zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve uzavretej po 31.12.2007 alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu“. V odôvodnení tohto stanoviska sa uvádza: „...Vysoká miera zneužitia, zjavné uprednostňovanie efektivity pred objektívnym rozhodovacím procesom a fakt, že sa rozhodovanie rozhodcami stalo predmetom biznisu, plne opodstatňuje zvýšenú pozornosť rozhodcovským rozsudkom ako exekučným titulom“. Taktiež sa v ňom uvádza, že podľa názoru právnej vedy (K. Csach): „Z pohľadu spotrebiteľa je rovnocenné, či riešenie jeho sporov prostredníctvom rozhodcovského konania mu vnúti štandardná zmluvná klauzula, alebo dodávateľ svojim konaním. Spotrebiteľ má byť chránený pred oboma. Práve proti možnosti dodávateľa diktovať svoju vôľu v zmluvnom vzťahu bol vytvorený celý mechanizmus spotrebiteľsko - právnej ochrany pred štandardnými zmluvami“. Akceptujúc toto stanovisko súd prijal záver, že rozhodcovská doložka v danom prípade núti žalobcu ako spotrebiteľa, aby v prípade, že rozhodcovské konanie začne na návrh dodávateľa, sa rozhodcovskému konaniu podrobil, a nedáva mu možnosť výberu medzi štátnym súdom a rozhodcovským súdom. Preto súd mal za to, že takáto rozhodcovská doložka núti spotrebiteľa spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, čím spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto je podľa cit. ust. § 53 ods. 1 a § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka neplatná.

24. Ďalej súd poukazuje na stanovisko Súdneho dvora (ES) vo veci C - 243/08 z 04. 06. 2009 (Pannon GSM Zrt. a/a Z. B. X.), k čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS, v ktorom súdny dvor (okrem iného) konštatuje, že vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka, ako je tá, ktorá je predmetom sporu vo veci samej, spĺňa kritéria požadované na to, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS ako nekalú. V tejto súvislosti musí vnútroštátny súd zohľadniť skutočnosť, že podmienka obsiahnutá v zmluve uzatvorenej medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom, ktorá bola do nej vložená bez osobitného vyjednávania a ktorá priznáva výlučnú právomoc súdu, v ktorého obvode sa nachádza sídlo predajcu alebo dodávateľa, môže byť považovaná za nekalú. V zmysle uvedeného stanoviska podmienku nekalosti spĺňa už len

dojednanie, že príslušným súdom na riešenie sporov zo spotrebiteľskej zmluvy je všeobecný súd, v obvode ktorého má dodávateľ sídlo, a nie všeobecný súd spotrebiteľa, teda súd, v obvode ktorého má bydlisko spotrebiteľ. V danom prípade na základe rozhodcovskej doložky nielen že nerozhodoval všeobecný súd spotrebiteľa, ale namiesto všeobecného súdu rozhodoval rozhodcovský súd v mieste sídla dodávateľa.

25. Vzhľadom na uvedené závery súd rozhodcovskú doložku v danom prípade považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka a podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka teda za rozhodcovskú doložku neplatnú. Podľa § 45 ods. 1 písm. e) Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní spotrebiteľ má možnosť domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku v prípade neplatnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy. Preto súd žalobe žalobcu vyhovel a pre neplatnosť rozhodcovskej doložky napadnutý rozhodcovský rozsudok zrušil. Nakoľko pre záver o dôvodnosti zrušenia napadnutého rozhodcovského rozsudku postačoval záver o neplatnosti rozhodcovskej doložky, ktorá bolo hlavným dôvodom podaného návrhu na zrušenie rozsudku, súd sa z dôvodu hospodárnosti konania bližšie nezaoberal ďalšími dôvodmi návrhu na zrušenie rozsudku. Z rovnakých dôvodov nevykonal žalobcom navrhnutý dôkaz na vykonanie dopytu na Okresný súd Žilina za účelom zistenia či a v akej výške bola uspokojená v konkurznom konaní sp. zn. 1K/23/2014 pohľadávka žalovaného priznaná v rozhodcovskom rozsudku, navyše takýto dopyt môže realizovať samotný žalobca a zistenie tejto skutočnosti nie je relevantné pre rozhodnutie vo veci samej.

26. Súd zrušil rozhodcovský rozsudok z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej zmluvy, preto nie je daná právomoc rozhodcovského súdu vo veci konať. Vzhľadom na uvedené mu nemôže byť vec vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie ako žiadal žalobca v žalobnom petite, preto súd v tejto časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. V zmysle § 47 ods. 1 Zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, môže žalobca alebo žalovaný podať na súd návrh na pokračovanie v konaní po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

27. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca, ktorý mal v spore úspech má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, nakoľko čiastočné zamietnutie žaloby sa týka len procesného postupu súdu po rozhodnutí vo veci samej a netýka sa veci samej. O výške trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Žalobca ako spotrebiteľ bol od súdneho poplatku osobne oslobodený podľa § 4 ods. 2 písm. z/ Zákona č. 71/1992 Zb., preto poplatková povinnosť prešla na žalovaného ako neúspešnú stranu v spore podľa § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb.. Žalovanému súd vyrubil súdny poplatok vo výške 331,50 € podľa položky č. 3, písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu Zákona č. 71/1992 Zb., nakoľko žalovaný bol v spore o zrušenie rozhodcovského rozsudku neúspešný.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.

Podľa § 125 ods. 3 CSP, podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.